

LBRIS | We know
books

Daniel Meurois

Privire din Înalt

Întâlnire cu Fraternitatea Galactică

Editura Solisis
Turda, 2022

- Cuvânt înainte	7
O vineri pe planeta Pământ.....	11
- Luni, 23 martie.....	15
<i>O spiritualitate ciudată – A simplifica și a curăța de praf – Fraternitate sau prietenie ?</i>	
- Marți, 24 martie.....	21
<i>Iubirea struțo-cămilă – Bunul simț – Spiritul și stările materiei – Canalele de televiziune – Ființele de lumină - Frumosul</i>	
- Joi, 26 martie.....	31
<i>Încrederea îndrăzneată – Materia și gândul – Indicii înainte de dovezi – Oameni sau îngeri? – Co-creația – Etapa vertijului – Gândul, curea de transmisie</i>	
- Marți, 31 martie.....	43
<i>Să ucidem emoțiile? Un spirit? Problema identității – Ideea de Dumnezeu – Un spațiu între gânduri – Cele două meditații – Acțiunea sacră - Viul</i>	
- Duminică, 12 aprilie.....	55
<i>Numele Domnului – Religiile – Date noi – A crea o baterie psihică – Principiul separării</i>	
- Miercuri, 15 aprilie.....	65
<i>Cele două găleți complementare ale vieții – O societate masculină – Fericire și raporturi de forțe – o viziune diferită asupra fericirii – Potențialul nostru divin</i>	
- Luni, 22 iunie.....	77
<i>Așteptările scheletului – o fatalitate codificată – Principiul îmbrăcăminteii purtate pe dos</i>	
- Miercuri, 1 iulie.....	83
<i>În mijlocul galaxiilor</i>	
- Joi, 2 iulie.....	86
<i>Omniprezența – A admite, deci a vedea – A se adresa lucrurilor</i>	
- Duminică, 5 iulie.....	93
- Luni, 6 iulie.....	95
<i>Omniconștiența - Experiența unității</i>	
- Noaptea de 6 spre 7 iulie.....	99
<i>Un oraș în spațiu</i>	

- Miercuri, 8 iulie.....103
Lanternă – Experiența ne face mai buni – Uniți în aceeași ascensiune
- Duminică, 12 iulie.....107
O mie și una forme de inteligență – O luptă a influențelor – Binele sau binele propriu ?
- 13 iulie.....113
Ideea de separare – Starea de bucurie
- Joi, 16 iulie.....119
- *A compacta lumina – Inteligența imaginativă – A comunica cu lucrurile*
- Miercuri, 22 iulie.....129
Revelatorii Luminii – Curele de transmisie – Viul, moartea și reîncarnarea – Începutul disperării – Discreție Luminii – Invitația la a privi
- Joi, 20 august.....139
O altă viziune asupra noțiunii de karma – Realitățile noastre simultane – Compasiunea
- Marți, 25 august.....145
Schemele mentale ale muncii și ale abundenței – Jocul manipulărilor – Neintegrarea fericirii – O eroare de programare genetică – Implantul cu blândețe
- Duminică, 30 august.....157
Senzualitate și sexualitate – Dreptul la răzvrătire – Bogăția emoțiilor – O cheie, coerența
- Miercuri, 2 septembrie.....167
Artizanii semiîntunericului – Naivitatea trișării – Ezoterismele și încredințările – Alienarea gândirii și secta primarilor
- Vineri, 7 octombrie.....175
Un obstacol, pretențiozitatea – O speranță, îndrăzneala – Suferința, un ferment ? Jocul spinilor – Plăcerea războaielor – „Ceilalți”
- Miercuri, 14 octombrie.....185
Vibrația undeii vieții – Cronicile Memoriei corecte.
- Duminică, 18 octombrie.....193
- Luni, 19 octombrie.....195
Oglinda adevărului – O amnezie de protecție – Un salt al conștiinței – Fericirea culpabilizatoare – „Sfinții” – Un anume narcisism – Măsura nu este lipsă de entuziasm – Adaptabilitatea

- Vineri, 23 octombrie.....	205
<i>Sacrul – Scurtcircuitările corpului – Corpul traducător</i>	
- Miercuri, 28 octombrie.....	214
<i>Învieirea-sublimare – Un salt cuantic – Spre o mare simplificare</i>	
- Miercuri, 4 noiembrie.....	221
<i>O galerie de artă – O artă care trezește</i>	
- Marți, 10 noiembrie.....	230
<i>Puterea visului</i>	
- Miercuri, 11 noiembrie.....	234
<i>Rugăciunea asigurare de viață – La cine ne rugăm ? Rugăciunea constructivă – o culminare</i>	
- Miercuri, 6 ianuarie.....	244
<i>A plonja în înalțuri</i>	
- Postfața Editorului.....	251

O vineri, pe Pământ...

Era o zi de vineri pe Pământ. Un dormitor mic cu mobilier din bambus pe o insulă din Venezuela... Un decor de căldură și cactuși. De asemenea, un decor de vânt, un suflu cald și binefăcător, venit dinspre mare, parcă pentru a reînnoi totul.

Cu mintea încă la ciudata eclipsă de soare din ajun, mi-am pus geanta pe un fotoliu și am tras perdelele deoparte pentru a vedea mai bine legănarea palmierilor pe fondul albastru al cerului. Într-adevăr, ce eclipsă ciudată! Nimic nu se întunecase cu adevărat, dar totul se înveșmântase deodată într-o luminozitate aproape ireală. Orice lucru se revelase astfel ca sub magia unui filtru care îi conferea un contur ieșit din comun.

Să privești soarele în față... Nu asta numim un gest sacru? Dar mai presus de toate, în momentele care au urmat, a fost un soi de vid al sufletului, o atmosferă tăcută și care totuși spunea multe, prin care natura începuse să trăiască o viață mai intensă. Și acum acest vid interior, această breșă imaculată în conștiință, venise să mă însoțească din nou în timp ce mă așezam pe marginea patului. Era într-o vineri, era dimineață și asta s-a întipărit în mine.

Totul a început cu un mic zgomot, asemănător cu cel făcut de acționarea unui întrerupător... Și nu mă înșelam. Acest comutator era unul interior, aflat adânc în mine. Se mai manifestase deja în câteva reprize în viața mea,

deschizându-mă de fiecare dată către o altă realitate. Un antrenament de a lăsa să vină ce este de venit, cu încredere, permițând astfel întinderea unei punți către o altă fațetă a lumii. Așa că imediat m-am adunat și am ascultat. Aproape că n-am făcut altceva decât să ascult pentru că nu era prea mult de spus. Era imperativ. Era o voce înăuntrul meu, în centrul capului meu, și nu-mi dădea de ales decât să o las să se cuibărească în mine ușor, dar ferm.

- Ascultă... mi-a spus. Ascultă... ! Nu crezi că este timpul? Dar mai întâi, ești de acord?

- De acord? De acord cu ce?

- E hai, știi tu cu ce! De acord ca noi să-ți vorbim direct, să discutăm chiar, și tu să scrii!

- Dar spuneți-mi, cine sunteți de fapt? Vreau să vă aud spunându-mi-o clar...

Am auzit un răs. Amuzament și afecțiune.

- Pe bune? Atunci, să spunem că ne putem prezenta ca fiind niște prieteni ceva mai în vârstă, prieteni care nu locuiesc pe acest Pământ pe care locuiești acum, ci în lumi diferite, despre care s-ar putea să vorbim la un moment dat. Niște prieteni care au obiceiul să călătorească prin spațiul cosmic.

- Adică, vreți să spuneți...

- Nu, nu folosi acest cuvânt! Asta voiai să spui, nu-i așa? Uită imediat acest cuvânt, șterge-l din vocabular! A fost mult prea ridiculizat, murdărit, distorsionat. Nu... Împreună, vom reinventa cuvinte, vom redefini concepte, vom clarifica o grămadă de noțiuni eronate care nu mai ajută pe nimeni să avanseze.

În fiecare dimineață, atât cât va fi nevoie, îți vei lua stiloul...

- ... Și voi îmi veți dicta?

- Mai bine de-atât! Vom discuta. Vom îndepărta straturi de vopsea învechită, vom deschide larg porți până acum abia întredeschise. Nu, nu vrem să fim doar scribul

noștru, un secretar sau un transmitător, ci să trăiești alături de noi, și mai ales să ne pui întrebări, întrebări adevărate, pe care toți însetații de pe acest Pământ ar vrea să ni le pună... Ne referim la însetații de armonie, la însetații de înțelegere, pe scurt, la însetații de Iubire, cei care nu doar pretind că aspiră la o mare și inevitabilă metamorfoză.

- Așadar, vom discuta ca niște prieteni ce suntem. Tu vei lua notițe și noi vom corecta, dacă este necesar.

Montreal - luni, 23 martie

Tocmai a început o nouă zi. De la masa mea de lucru, prin fereastră, văd cum ninge cu fulgi mici pe Muntele Royal, încă acoperit în întregime de mantia lui albă. Întinși pe săniile lor, copiii se întrec pe derdeluș. Este a treia zi de primăvară și au trecut trei săptămâni de când Prezența mi-a apărut. De atunci, tăcere totală. Am trăit această tăcere fără să-mi pun întrebări, ca pe un ferment indispensabil, și iată că dintr-odată, Prezența s-a impus. M-am așezat în fața caietului, a stiloului și acum, cu privirea absorbită de această ninsoare care se cerne lin, mă aud spunând... „Ei bine, a sosit clipa... Dacă vrei, o să fie astăzi, mă simt pregătit.”

Dar minutele trec unul după altul. S-ar părea că își râd de așteptarea mea, puțin cam naivă sau prea imperativă... și în curând, ajung și eu să râd de mine însumi și de atitudinea mea. M-am regăsit adesea în situații neobișnuite, am scris deja mult despre ele, dar acum... Cum o să spun asta? Că am auzit o voce? Că am mers atât de departe încât s-o chem? Această afirmație are deja un gust... foarte ridicol!

- Ridicol? Te-ai întrebat de ce asta are prea adesea un asemenea gust?

Prezența tocmai mi-a apărut în mijlocul capului, fără măcar să-i ghicesc sosirea.

- Ridicol... Pentru că în anumite cercuri, aproape toată lumea vorbește despre „micul său contact” cu intangibilul!

Am răspuns automat, fără să mă gândesc, fără să mă mișc, de parcă mi-ar fi teamă că firul fragil al ciudatului meu telefon se va rupe.

- Și apoi..., mă aud imediat adăugând, și apoi dacă aș fi unul dintre cei care nu cred în aceste lucruri, aș spune... „Ei poftim, încă un *contactat!*” Și aș râde, ridicând din umeri. De altfel... mai bine să v-o spun de acum, chiar cred că îi înțeleg pe cei care reacționează astfel. Adică... să fim lucizi! Nu trebuie decât să te uiți pe străzi sau să răsfoiești revistele. Vedem peste tot anunțuri criptice sau solicitante ale doamnei sau domnului Icsulescu, eventual umflata cu un titlu pompos și care îți promet că te vor face să auzi vocile Cerului în direct, că vor face să se pogoare norocul peste de tine sau să ți se întoarcă iubitul sau iubita înapoi. Fără să mai vorbesc despre mulțimile de publicații ce umplu rafturile librăriilor, fiecare împingându-și în față mesajul său exclusiv și urgent, dar vai, atât de stângaci! De cele mai multe ori, unul îl copiază pe celălalt și celălalt, ca mare mesager ce-și spune că este, se ascultă vorbind. Nu vreau, așa cum se spune, „să mușc mâna care mă hrănește”, dar trebuie să recunoaștem o oarecare justificare motivelor celor care ironizează o întreagă literatură și întorc spatele unui curent de gândire care poartă cu atâta stângăcie atributele... spiritualității.

Ca răspuns, aud mai întâi un râs frumos, sincer și sonor în interiorul meu. Este molipsitor și aș râde și eu, dacă nu m-aș abține, de teamă să nu întrerup firul comunicării. Din fericire, foarte repede, vocea se aude din nou.

~ Da... suntem de acord cu tine! Au într-adevăr dreptate cei care ridică din umeri, pentru că nu fac altceva decât să se folosească de "propeteaua" ce le este întinsă de susținătorii acestei spiritualități dubioase. Reacția lor nu este doar de înțeles, ci și logică.

Și din această cauză, nu vrem să ajungi și tu ca cei care, spre propria lor pierzanie, întind semenilor lor o astfel de propetea. Poate suna a îngâmfare... dar de ce nu? Trebuie să aducem o pagină albă și asta vrem să întreprindem alături de tine. Este clar că va trebui să ne aventurăm pe nisipuri mișcătoare, uneori chiar complet minate. Întâi de toate, trebuie să înțelegi că nu-ți vom vorbi de *spiritualitate*, în orice caz nu în acești termeni uzați, tociți și îngălbeniți de timp, care îi împing pe toți cei care îi aud să facă stânga-împrejur și s-o ia la fugă.

Partea grea este că majoritatea bărbaților și femeilor ignoră faptul că sunt profund reactivi la ceea ce s-ar numi *chestiuni spirituale*, pentru că acestea le-au fost în general prezentate sub o lumină tristă, puerilă sau înșelătoare, ca fiind, aproape inevitabil, dogmatice, și, prin urmare, întreșute cu obligații, interdicții și cenzură. Pe de altă parte, cei care nu și-au ancorat ferm în ei înșiși dorința de a cerceta *cine* sunt ei cu adevărat și care este sensul Vieții, nu au niciun motiv valid și stimulat să se deschidă către o altă dimensiune decât cea a vieții lor de zi cu zi.

Cu alte cuvinte, putem să zicem că principalii adversari ai unei conștientizări mai largi și mai subtile a Vieții sunt, din păcate, de prea multe ori, tocmai credincioșii tuturor religiilor, adepții tuturor credințelor și, în general, majoritatea celor care se definesc ca fiind deschiși spre spiritualitate. Departe de a umple un gol, ei dimpotrivă, îl adâncesc și mai mult.

- Înțeleg foarte bine... dar ce legătură are asta cu voi? Ați sugerat mai devreme că nu aparțineți de această planetă, ci de o altă civilizație. Așa că, înainte de a merge mai departe, trebuie să știu mai clar încotro ne îndreptăm

și de ce ați ales să interveniți în acest fel.

- Mergem... spre o mare *simplificare*. Ne îndreptăm într-o direcție care nu este nici cea a unei filozofii plictisitoare, nici cea a unei credințe religioase, inevitabil dogmatice și, prin urmare, îngrăditoare. Ne îndreptăm, de fapt... spre această mare libertate... în care poate începe să se exprime cu adevărat Suflul Vieții, cu direcția și sensul său și, de asemenea, mai presus de toate, cu toată frumusețea sa. Da, simțul Frumuseții înseamnă... identitatea Esențialului! Aceasta este ceea ce vom încerca să dezvăluim un pic mai mult, să curățăm de praf.

Acum, vrei să știi *cine suntem*? Ei bine, cu siguranță putem spune că nu suntem aceia care te vor pune să scrii: „Adevărul este acesta sau acela” sau din nou: „Trebuie să crezi în asta mai degrabă decât în aia”. Tocmai ți-am spus, suntem curățători de praf, agenți de înprospătare a memoriei. Și dacă ne revine această sarcină, este doar pentru că suntem puțin mai în vârstă decât voi. Mai puțin amorțiți sau mai puțin adormiți, dacă preferi. Prin urmare, nu suntem mai învățați sau mai buni decât voi prin harul vreunui zeu sau al vreunei inițieri supreme, ci pentru că am mers ceva mai mult decât voi pe această celebră *cale a evoluției* despre care vom mai vorbi, dacă vrei.

De asemenea, nici nu se pune problema să ne numești cumva Maeștri. Sunt anumite cuvinte care, dacă au avut vreodată, în trecut, un înțeles și un sens practic, și l-au pierdut cu siguranță între timp, având azi un rol mai degrabă indigest decât de lărgire a conștiinței. Așa că vom vorbi doar despre prietenia care ne unește...

- Și despre fraternitate?

- Din nou, să fim atenți la termenii pe care-i folosim...! Cei mai nobili dintre ei, și acesta este un exemplu, au fost atât de denaturați și întinați în ultimele decenii! Desigur, există un puternic sentiment de fraternitate care ne împinge înspre voi dar, vă rugăm, nici măcar în glumă să nu ne numiți frați, pentru că și aceasta este încă o noțiune fără ieșire, ce evocă în conștiințe ideea de mănăstire, de

comunitate sau grupare sectară. Este suficient, așadar, să evocăm o veche și profundă legătură de prietenie și afecțiune, care ne determină să vă întindem o mână de ajutor astăzi. Nu e mai bine așa?

Și deodată, fără avertisment, îmi dau seama că prezența vocii în mine se estompează. Am schimbat ceva în felul meu de a fi? Mă întreb... Cât va trebui să aștept acum și cât de fragilă mi se pare această punte lansată între lumi! Un moment de neatenție, o secundă de insuficientă claritate în inima mea și ea se descompune, sunt sigur.

Marti, 24 martie

Acest mâine, pe care l-am așteptat cu atâta nerăbdare, este deja aici... Fără măcar să mă gândesc, mi-am lăsat mâna să alunece spre stilou, ca și cum ea ar fi cea care, prin acest impuls, ar putea să-mi acționeze întrerupătorul secret sau să formeze codul de acces.

Așa că încep să vorbesc în ființa mea. Înțeleg că trebuie să îndrăznesc, surprinzător de convins că sunt auzit.

- Ieri mi-ați spus... „prietenie”. Preferați prietenie mai degrabă decât iubire? Mi se pare că nu v-am auzit încă rostind acel cuvânt. Și mai întâi de toate, sunteți aici?

- Dar tu, ești aici? Ieri, mi s-a părut că erai o răscruce de întrebări. Îmi puneai zece odată. Deci e simplu, ai alunecat în afara prezenței mele. Învață să ascuți...

Ziceai deci „iubire”! Gândește-te bine, chiar te surprinde că nu ai găsit încă nicio urmă de acest termen? Iată genul de cuvânt care, fiind folosit și răsfolosit în atât de multe feluri, a devenit un soi de struțo-cămilă. Este atât de comun și practic încât și-a pierdut vitalitatea inițială de când toată lumea îl folosește după bunul plac...

Da, fiecare cu propria lui definiție, care-i servește interesele de moment! Ai întâlnit vreodată pe cineva care să pretindă că nu vrea să iubească, că nu se așteaptă să fie iubit și că nu își dorește altceva decât binele?

Dacă există discursuri opuse, ele vin doar de la ființe